

BLARICUMSE BLAUWVOETGEZELLEN, benaming voor een groep uitgeweken Vlamingen, inzonderheid kunstenaars, te Blaricum na 1918. Na de wapenstilstand in 1918 weken vele Vlamingen uit naar Nederland. Jozef en Martha Cantré vestigden zich te Blaricum, aan de Vliegweg, in huize Henriëtte. Gustaaf en Gusta de Smet, die de hele duur van de oorlog in Nederland verbleven, verhuisden ook daarheen, weldra gevolgd door Albert Daenens, Frits van den Berghe en Stella van de Wiele. In de tuin stond een houten loods, weldra verbouwd tot atelier en door Frits van den Berghe De Blauwvoet gedoopt. Vandaar dat Albert Daenens later, wanneer hij het over deze bewogen tijd had, sprak over de Blaricumse Blauwvoetgezellen. Regelmatige gasten waren o.a. René de Clercq en zijn gezin, Lucien Brulez en zijn vrouw Fortuna, Juliane Gabriels, Lieven Duvosel en Victor de Knop.

Vlaams en sociaal voelend, op elkaar aangewezen, leefden ze er in de opstandige geest van het gedicht van hun voorman René de Clercq: Aan die van Havere, toen zij vergaten dat ook Vlaanderen in België lag. De geestdriftige Frits van den Berghe maakte er het grootse doek *De Uitgewekenen* (196 × 153), nu in het bezit van het Gemeentekrediet van België, een historisch document, waarop we de kunstenaar zelf herkennen, naast Gustaaf de Smet, Lucien Brulez en, als centrale figuur,

De Uitgewekenen door F. van den Berghe (1919-'20).

René de Clercq. Hij portretteerde er ook Stella van de Wiele, Juliane Gabriels en Fortuna Brulez. Het ontstaan van het Blaricums expressionistisch werk van Frits van den Berghe, Jozef Cantré en Gustaaf de Smet wordt bijna altijd onjuist vroeger gesitueerd dan in 1919.

LITERATUUR: L. Langui, *Frits Van den Berghe; beschrijvende catalogus van zijn geschilderd oeuvre* (1966); - L. Langui, *Frits Van den Berghe; de mens en zijn werk* (1968); - A. Vanderleenen, *Frits Van den Berghe was tijdens de eerste wereldoorlog ook in België; korrekties aan een oud verhaal dat onjuist is*, in *De Standaard* (8 augustus 1968).

ALBERT VANDERLEENEN